

Initiatief van de Franse Republiek met het oog op de aanneming van een kaderbesluit van de Raad inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven

(2000/C 243/03)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 31, onder a), c) en e), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van de Franse Republiek,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Raad heeft Gemeenschappelijk Optreden 98/699/JBZ⁽¹⁾ inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven vastgesteld.
- (2) Er dient rekening te worden gehouden met de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999.
- (3) De Europese Raad is van oordeel dat het beginsel van wederzijdse erkenning ook van toepassing moet zijn op gerechtelijke bevelen die in de fase voorafgaande aan het onderzoek ter terechtzitting worden gegeven, in het bijzonder die op basis waarvan de bevoegde autoriteiten snel bewijsmateriaal veilig kunnen stellen en beslag kunnen leggen op gemakkelijk verplaatsbare voorwerpen.
- (4) De Europese Raad constateert dat aan ernstige economische delicten steeds vaker aspecten op het gebied van belastingen en rechten verbonden zijn, en verzoekt de lidstaten derhalve elkaar volledige wederzijdse rechtshulp te verlenen bij het onderzoeken en vervolgen van ernstige economische delicten.
- (5) De Europese Raad verlangt dat het strafrecht en het strafprocesrecht van de lidstaten inzake het witwassen van geld (bv. de opsporing, bevrozing en confiscatie van middelen), onderling worden aangepast, en preciseert dat het scala van criminele activiteiten die basisdelicten voor het witwassen van geld vormen, in alle lidstaten uniform en voldoende breed moet zijn.
- (6) De lidstaten onderschrijven de beginselen van het Verdrag van de Raad van Europa van 1990 inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, hierna „Verdrag van 1990” genoemd.

- (7) Dit kaderbesluit laat onverlet de toepasselijkheid van verdergaande bepalingen van bilaterale en multilaterale overeenkomsten tussen lidstaten of van het Europees Rechtshulpverdrag, van regelingen inzake de wederzijdse rechtshulp in strafzaken op grond van een eenvormige wet of van een bijzonder stelsel dat in onderlinge toepassing van maatregelen van wederzijdse rechtshulp op elkaars grondgebied voorziet,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorbehouden bij het Verdrag van 1990

Teneinde de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit op te voeren, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat er geen voorbehoud wordt gemaakt of gehandhaafd bij de volgende artikelen van het Verdrag van 1990:

- a) artikel 2, voorzover op het strafbare feit een maximale vrijheidsstraf of detentiemaatregel staat van meer dan één jaar;
- b) artikel 6, waar het gaat om ernstige strafbare feiten. Tot dergelijke feiten worden in elk geval gerekend feiten waarop een maximale vrijheidsstraf of detentiemaatregel van meer dan één jaar staat of, voor staten die in hun rechtsstelsel een minimumstrafmaat voor strafbare feiten kennen, feiten waarop een vrijheidsstraf of detentiemaatregel van ten minste meer dan zes maanden staat.

Artikel 2

Sancties

Elke lidstaat treft de maatregelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat op de in artikel 6, lid 1, onder a) en b), van het Verdrag van 1990 bedoelde strafbare feiten, waarnaar verwezen wordt in artikel 1, onder b), van dit kaderbesluit, een gevangenisstraf gesteld wordt, waarbij de strafmaat ten minste vijf jaar moet bedragen.

⁽¹⁾ PB L 333 van 9.12.1998, blz. 1.

*Artikel 3***Waardeconfiscatie**

Elke lidstaat treft de maatregelen die nodig zijn opdat zijn wetgeving en procedures inzake de confiscatie van de opbrengsten van misdrijven, zowel via binnenlandse gerechtelijke acties als via gerechtelijke acties op verzoek van een andere lidstaat, inclusief verzoeken om buitenlandse besluiten tot confiscatie ten uitvoer te leggen, ook toestaan dat voorwerpen waarvan de waarde overeenkomt met die opbrengsten, worden geconfisqueerd. De lidstaten kunnen de confiscatie van voorwerpen evenwel uitsluiten, wanneer de waarde die overeenkomt met de opbrengsten van misdrijven, minder dan 4 000 EUR bedraagt. De termen „voorwerpen”, „opbrengsten” en „confiscatie” hebben dezelfde betekenis als in artikel 1 van het Verdrag van 1990.

*Artikel 4***Identificatie en opsporing van verdachte opbrengsten**

Tenminste bij onderzoeken in verband met ernstige misdrijven als bedoeld in artikel 1, onder b):

- treft elke lidstaat, opdat in een zo vroeg mogelijk stadium van onderzoek hulp zou kunnen worden verleend, de maatregelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat hij op grond van zijn wetgeving en procedures op verzoek van een andere lidstaat vermoedelijke opbrengsten van misdrijven kan identificeren en opsporen, indien er alle redenen is om aan te nemen dat er een strafbaar feit is begaan;
- mogen de facultatieve weigeringsgronden van artikel 18, leden 2 en 4, onder a), en de eerste van de twee facultatieve weigeringsgronden van artikel 18, lid 3, van het Verdrag van 1999, tussen lidstaten van de Europese Unie niet ingeroepen worden.

*Artikel 5***Behandeling van rechtshulpverzoeken**

De lidstaten treffen de maatregelen die nodig zijn opdat alle verzoeken van andere lidstaten met betrekking tot de identificatie, opsporing, bevrozing of inbeslagneming en confiscatie van vermogensbestanddelen met dezelfde prioriteit behandeld worden als soortgelijke maatregelen in binnenlandse procedures.

*Artikel 6***Voorkoming van het verdwijnen van vermogensbestanddelen**

De lidstaten treffen de maatregelen die nodig zijn om het risico dat vermogensbestanddelen verdwijnen, tot een minimum te beperken. Hiertoe behoren de maatregelen die nodig kunnen zijn om vermogensbestanddelen waarvoor een andere lidstaat een verzoek heeft ingediend, snel te kunnen bevriezen of in beslag te kunnen nemen, zodat een later verzoek om confiscatie niet tot mislukking gedoemd is.

*Artikel 7***Intrekking van bestaande bepalingen**

Met dit kaderbesluit worden de artikelen 1 en 3, artikel 5, lid 1, en artikel 8, lid 2, van Gemeenschappelijk Optreden 98/699/JBZ ingetrokken.

*Artikel 8***Uitvoering**

1. De lidstaten treffen de maatregelen die nodig zijn om voor 31 december 2001 aan de bepalingen van dit kaderbesluit te voldoen.
2. De lidstaten stellen het secretariaat-generaal van de Raad alsook de Commissie uiterlijk 31 december 2001 in kennis van de tekst van de bepalingen waarmee de verplichtingen die voor hen voortvloeien uit dit kaderbesluit, in hun nationaal recht omgezet worden, en in voorkomend geval van de kennisgevingen uit hoofde van artikel 40, lid 2, van het Verdrag van 1990. Op basis van die informatie en van een schriftelijk verslag van de Commissie gaat de Raad voor uiterlijk 30 juni 2002 na in hoeverre de lidstaten de maatregelen genomen hebben die nodig waren om aan dit kaderbesluit te voldoen.

*Artikel 9***Inwerkingtreding**

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het Publicatieblad.

Gedaan te ...

Voor de Raad

De voorzitter

...